

L' OLOTÍ.

SETMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA Y PORTA
CENTRE CATALANISTA.

SOMATENTS ARMATS DE CATALUNYA,

Lo dia 15 del mes passat tingué lloch en Barcelona en de sessions de la Excel·lentíssima Diputació provincial, la reglamentaria del cos de somatents armats de Catalunya.

Després de oberta la sessió per lo Sr. President, General Camprubí, se doná lectura del reglament aprovat per la superioritat, ab lo qual se retorná al Somatent part de las franquicias que en mal hora li havían estat tretas; y acordant la comissió que començar á regir desde primer de Janer del any proxim 1891.

Luego lo senyor, President exposá los serveys fets per lo Cos durant lo semestre anterior donant compte de las remuneracions y gracias concedidas per lo Govern als individus que s' han distingit.

Feu luego una acertada disertació, encarint la necessitat de la agrupació de totas las personas honradas y d' orde, pera fer frente á la tempestat anarquista que amenassa destruir tot lo de noble y gran que existeix en la societat, á fins á la familia. Aquesta disertació y la exposició de fets foren per tots aplaudidas y tots estigueren conformes en prevenirse per salvar á la societat ó familia catalana de la catástrofe que amenassa, no sols Espanya, sinó á las Nacions totas, per las societats anarquistas y nihilistas.

La institució del Somatent, digné, ha salvat varias vegadas á la Nació de la sua total ruína; pero may ha estat eridada á prestar un servey tant gran, com tal vegada en un curt plasso, se presentará la ocasió.

Pera que nostres lectors pugan tenir una petita idea de la antigüetat de la Institució, extractém una breu resenya històrica publicada com á prólech en lo llibre-escalafon del Cos, ahont figuran tots los Jefes, Cabos y Subcabos de Catalunya.

Diu aixís:

A mitjans del sigle xi onejava per tota Espanya lo penó de la

mitja lluna; dos regions tant sols lluytavan pera reconquistar llur independència, Asturias y Catalunya que poch á poch hi fixá en sos enteniments l' ideya de patria, anavan substituhint la mitja lluna ab l' enseña de la Creu.

Aixampladas las fronteras catalanas precisava forta muralla per detenir novas embestidas del enemich y al propi temps convenia protejir la pau y tranquilitat en l' interior. Allavors fou quant Ramon Berenguer, lo vell y sabí, promulgá son magnífich Códich dels Usatjes d' ahont arrenca la legislació catalana preparant lo terreno en que havia de náixer lo arbre frondós de nostres somatents. *Pau y treva* per los homes, per las bestias de carga, per los camps, per los boscos, per las vinyas, per los instruments de treball del menestral, en una paraula, per tot quant necessita protecció y tranquilitat per son desenrotllo; per tot se demana *pau y treva*, y al que falti á ella se l' amenassa ab lo poder militar de la noblesa y altres penas, alius ab la mateixa excomunió de la Iglesia. En las constitucions d' Alfons I se cridá ja l' honrat cap de familia á contenir las malifetes de meses per gent de mal viure, que abunda en temps que sols la lley se respecta. *A perseguir lo malfactor lo senyor (cap de casa)* mentres los exercits defensavan las fronteras. Lo crit de *cap de casa y somatents* s' estenia per tot arreu y com per encant feien aparer homes armats desde'l fons dels barranchs fins als cims de las montanyas que ab un sol alé unánim posavan á ralla de vergonya y malavolensa.

D' aquí donchs se l' origen dels somatents se pert en las oscureces de l' historia catalana y en los mes remots temps lo trovem encarnat en lo mod d' esser dels fills de nostra terra. Mes encavau Alfons I, en l' any 1192, dictá un nou *Usatge* que tractá de l' organizació del somatenent. Jaume lo *Conquistador* tenint en compte las queixas dels pagesos del plá del Llobregat per los actes vandálichs de qu' eran orgenadas personas e hisendas, disposá que poguessin tenir arma y que á toth de campana poguessin reunir-se en cas de amenssa quedant lliures de tota responsabilitat del mal que als delinqüents causessin.

En 1311 el Rey D. Jaume II veuent los bons resultats del Somatenent de la plana del Llobregat lo extengué al Vallés y de aquí la institució se generalisá en tot Catalunya.

En 1336 D. Pere del *Punguilet* en atenció á que moltes vegadas

resultavan infructuosos los travalls del Somatent per l' excessiu respecte á la inviolabilitat del domicili, publicá algunas instrucciones encaminadas á evitar que tant preuhada llibertat catalana pogués servir de capa per encubrir als malvats y revoltosos, quedant impunes llurs crims.

Pere III en 1369, ordená que tots los casals aptes per manejar las armas, las tinguessin en llurs cases, y que passen revista dos cops l' any, lo primer diumenge de Maig y lo primer de Octubre.

Lo Rey D. Fernán en 1413 dictá novas disposicions per lo major organització dels Somatents ó *Sagramentos*, que també s' anomena allavors l' institució.

Mes avant l' Emperador Carles V., 1538, confirmá los drets y prerrogativas del Somatent y en la mateixa pragmática fá cómplices als que encubrescan un delinquent, castigat per lo Somatent.

D. Felip II en las primeras Corts de Barcelona 1599, ordená que ningú pugnia apoderarse de las armas que en llurs casas tinguin los Somatents, mentres no es prohibi que el possidor ha delinquit.

Ullarga tasca seria fer constar las vicissituds y alternatives per que passá aquesta institució durant los millors temps de sa historia basta dir que arribá á ser una potencia. Mes, com la condició humana de tot abusa, quant arribá á cert grau no pogué lo Somatent sustráurers d' aquesta llei y certas exageracions li portaren decadencia y mermas en sos privilegis hasta que D. Felip V., lo 16 de Janer de 1716 época de infausta memoria per las llibertats catalanas lo disolgué ab aquella celebre pragmática en que parlant dels Somatents deya: *Por los inconvenientes que se experimentan en los Somatenes y juntas de gente armada, mando, que no haya tales somatenes ni otras juntas de gente armada, so pena de ser tratados como sediciosos los que en ella concurren ó interrenan.*

Cop fatal rebé lo Somatent ab tal pragmática, mes lo que ab tal sava había crescut encarnantse en la vida de tot un poble no mor, ni per la volubilitat de las masses ni per las imposicions de una tirania y encara que passá llarchs temps sens donar senyals de vida, quan las áligas francesas per ordre de Napoleón passaren lo Pirineu amenassant l' integritat de la Patria, Catalu-

nya entera abandonada á sas propias forsas, recordá lo crit de sos avis y repetintse per tot arréu lo crit de *Via fora*, detura per primera volta l' orgullós pas del exercit invasor.

Acabá l' epopeya de la independencia y després de lleugera reorganisació defallí de nou en mitj de nostres discordias civils per ser de nou disolt per la República federal.

Tornadas las paus, se reorganisá de nou lo Somatent per conservar-la é impedir qualsevol atentat contra vidas é hisendas. Comensá dita reorganisació en primer de Desembre de 1875 qual organisació pren més increment cada día baix lo lema de *Pau y Treva* y apremiats per tristas perspectives que en forma de petites nubuladas avuy se destacau y que poden ser demá tempestats que se desencadenessin contra tot lo noble bó y hourat que encara existeix, los que per egoisme ó inercia no s' amparin á tant noble bandera tal volta tindrán que escoltar las paraulas de Aixá á Boabdil *el chico* després de la rendició de Granada. *Llorad como mujeres lo que no supisteis defender como hombres.*

Aixís termina dit prólech l' apología de nostres antichs Somatents cridats tal volta en nostres días á fer un paper important, atesa la marcha que pren nostra moderna societat.

A fi de que pugá compèndres la importancia de la Institució y lo adelantada que 's trova la organisació, baix la direcció de distingits Jefs á continuació posem un estat demostratiu per Provincias.

Districtes municipals.		Organisats.	Per organisar.
Província de Barcelona.	325	281	44
» de Gerona.....	251	191	60
» de Leyda.....	327	300	27
» de Tarragona.	185	90	95
	1088	862	226

J. E. M.

Lo DR. KOCH y son descubrimient.

Desitjós de sapiguer á qué atendres sobre 'l invent de Koch, lo *Times* ha buscat á una emiucencia médica, deixeble del famós professor alemany, y l' ha enviat á Berlín.

Lo representant del *Times* ha tingut dos llarchs *interviews* ab

Koch, després de passar varis dias en son laboratori. Son veredicté es lo següent:

« No hi ha dubte que la tísís, sia de lupus ó pulmonar, interna ó externa, se pot curar, y s' está curant actualment á Berlin ab lo procediment inventat per Koch, acudiñthi á temps, es á dir, avans de que 'ls bacilus hagin practicat sa obra terrible de destrucció.»

Afegeix lo representant, que varis malalts de lupus han sigut donats ja d' alta completament curats, y que alguns altres que patían tísís pulmonar se veuhen lliures de bacilus, al cap de sis setmanas de tractament, essent aixís que, quan entraren en l' hospital de la Caritat, son esput y demés dejeccions estavan plenas de aixáms del mortal paràssit. Lo color ha tornat á las galtas dels malalts, y lo que encara es mes important, han recobrat la animació y la vida.

Lo que no se sab es si las inoculacions donan la immunitat pera lo successiu.

Un redactor de *L' Echo de Paris* ha celebrat una entrevista ab lo famós bacteriòlech alemany.

Comensá preguntantli quan podria enviar sa preparació contra lá tísís als laboratoris extranjers.

—Dintre d' un mes, ó dos tot lo mes —respongué Koch:—la elaboració del remey es molt difícil, perque 'ns trovem en lo principi y encara estem ensajant lo perfeccionament dels métodos d' obtenció.

Lo doctor Filleau, que assistía á la conversació preguntá al metje alemany si li podia donar un pot de son medicament pera portarlo á París.

—No 'n tinc mes que dos—contestá, y vaig á enviarlos á M. Pasteur, donchs no 'm crech obligat á menos ab l' ilustre sabi francés, á qui admiro com á un mestre.

—¿ Está vosté decidit—preguntá 'l periodista—á donar á conèixer per complert son descobriment?

—Sí, pero quan hagi acabat mas experiencias—

—¿ Quan espera vosté conseguirho?

—No ho se de fixo. Pot ser d' entre d' un any ó un any y mitj. No puch precisarho. Quan arribi aquest moment, escriuré jo mateix en la *Gaceta Médica de Berlin* la historia completa de mon descobriment.

—Lo remey inventat per vosté—preguntá lo doctor Filleau— ¿ pot ser aplicat á la curació de la lepra y del brom ?

—Crech que sí. He escrit ja ab objecte de que me envihin un leprós. Desitjo practicar sobre éll novax experiéncias, y espero conseguir bon resultat.

—¿ Y las demás malalties infecciosas ?

—Tinch confiansa respecte á algunas, pero no de todas.

—Lo método de tractament ¿ está basat en principis coneguts de bacteriología ó es absolutament nou ?

—Completament nou.»

En Viena han comensat á practicarse experiéncias ab arreglo al método de Koch. Lo doctor Schuitzler ha inoculat á un malalt atacat de Lupus. La curació no 's ha conseguit encara, y 'ls metjes esperan ab gran impaciéncia lo resultat.

Lo doctor Murillo Palacios diu en *El Imparcial* que hi ha en Berlín mes de *dos mil* metjes extrangers y una verdadera invasió de tísichs; alguns d' aquestos han mort en las casas de dispesas y en las fondas.

Fa ja molts dias que no 's venen frascos del medicament, y 'ls que diariament se fabrican van distribuhintse entre 'ls hospitals nacionals y extrangers; pero es tal lo desitj que regua per possehirne algún, que hi ha hagut metjes qu' han arribat á oferirli 5,000 marchs (25,000 rals) per un sol.

Dels malalts que al tenir noticias del descubriment de Koch se posaren immediatament en camí pera Berlín, sens pendre las degudas precaucions, han mort ja algúns, y altres no han trobat qui 'ls inoculés.

En Berlín ha produhit molta sensació una verdadera tragedia ocoreguda ab aquest motiu.

Lo fill d' un opulent comerciant anomenat Pracht, estava tísich passat y se 'n havia anat á Mentana, en Italia, á passar l' hivern. Al saber lo del invent de Koch, prengué 'l primer tren pera anar á posarse en mans del emibent bacteriòlech.

Arribá á sa casa, y sa germana, al véurel casi cadavérich, tingué un atach al cor, en lo qual morí. Lo jove, per la seva part, espirá á las pocas horas d' una hemorragia en los pulmons.

Los metjes que acreditan ser tals, tenen obertas las portas de bat á bat del laboratorí de Koch, encara que rara vegada poden veure al professor.

Pero sos deixebles Pfuhl, Esmarek y Pferfler, comensarán dintre pochs dias una serie de conferencias sobre 'l descubriment del seu mestre.

Varietats.

HISTORIA CASULANA.

(Conclusió.)

Lo meu partit estava pres. Quant després d'alguns dias ja celebrats tots los obsequis fúnebres en honra y sufragi de l'anima de la Sra. Antonia nos trobavam reunits en la sala de la rectoria alguns pochs amichs fidels de la finada, convocats pel párroco per tractar dels assumptos de la pobre orfaneta, vaig alsarme á las primeras paraulas d'aquest diguent ab veu conmoguda.

—Senyors, he passat vint anys de matrimoni demanant tots los dias á Deu que 'm concedís un fill ó filla que alegrés la soletat del meu domicili, y quant ja desesperava de lograr las meas aspiracions, Deu s'ha dignat escoltarme y aténdrer la meva súplica. De aquí endevant la Lluïseta serà la meva filla.

—¡Santa paraula! exclamá 'l digne Rector alsantse y estrenyentme las mans. Molt confiava la pobre Antonia en vostra amistat y molt li confiaba jo també, pero confesso que anéu mes endevant del que 'ns atreviam á esperar. ¡Deu vos ho pagui y vos beneheixi com jo vos beneheixo!

Pochs dias després trucava á casa meva portant de la mà á ma petita afillada y quant la dona m'obri la porta vaig dirli ab llàgrimas als ulls presentantli la Lluïseta:—La guatlla que 't vaig prométre... aquí la tens.

Han passat molts anys. La Lluïseta toca ja 'ls vint y un, y ni per un moment m'ha donat ocasió de penedirme dels sacrificis que per ella he fet, al contrari, cada dia beneheixo ab més efusió 'l vent que 'm portá al poble de V... Ella ha causat mas mes tendres alegrías y ella m'ha ajudat á plorar la perdua de la meva dona de qui fou filla carinyosissima consolantme en ma viudetat. Està feta una guapa y real mossa al dir de la gent del barri y jo, encara que mal m'está 'l dirho, per tal la tinch. ¿Voléu que 'us en fassi un retrato? Donchs aquí vá.

Ulls dolsos, y serens, nas un poch llarguet pero finament perfilat, boca petonera y gallas plenas, frescas y rosadas, veus aquí los trets mes típichs de sa fesomia encaixonada entre uns hermosos rinxos de cabell castany que ombreïjan son front de marfil

y termina en un oval graciosíssim en sa part inferior avans de soldarse en son coll d'un blanch mate lleugerament daurat. Sa estatura es regular y sa bonica testa descansa sobre unas espatllas y pit robustos y perfectament contornejats, afegeixis á aixó una cintura esbelta, unas mans y uns peus monos y petits y un modo de caminar aixís..... respirant un cert senyorio y 's compondrá 'l perquè quant passa per la'acera 'ls andalusos y 'ls que volen passar per tals, de baix en baix per no atrevirse á pérdrerli 'l respecte, exclaman: ¡ Viva la gracia ! ¡ Holé !

Som felissos si se 'n pot ser en aquest mon, pero 'ns falta alguna cosa y vaig á dirho ben baix perquè no ho sentin mes que los interessats. Apesar de totas las gracias de la Lluïseta reina á casa una soletat que mata. L' antich neguit, la fam de sentir aprop meu riallas y plors de criaturas torna á reviarer en mí ab mes forsa que may, en una paraula, que á casa meva tocan á casar.

Prou que 'n desfilan per devant de nostres balcons de micos vestits d' home donant ensepegadas á forsa de no mirar may á terra, la cantonada no 's desocupa may puig que sempre hi ha un pal plantat fent de municipal, que no para de contar las brédulas de la persiana fins que li arriba 'l rellevo d' un altre que fa 'l mateix. Pero d' aquestos *tenorios* d' ofici ni la noya ni jo no 'n fem cas.

Lo que volem nosaltres es un home que sápigam serho, un jove que fill ó no del treball, en lo treball fixe son porvenir y que, sá d' ánima y cós, en lloch de perdre 'l temps per aquestas cantonadas y paseigs buscant conquistas, sostingui ó sápigam ferse per medi de sa inteligencia honrada y cristiana una posició arreglada y decent, sens perjudici de que sápigam també en un moment donat tirar una floretta y fer un cumpliment á una noya com cal.

A 'ls joves que perteneixen á aquesta categoria 'm dirigeixo jo, invitantlos á que sens reparos busquin totas las ocasions per presentar sos memorials á la Lluïseta ab la seguretat de que tots serán ben rebuts. Y á n' aquell que ab major suma de mérits ó ab major fortuna logri interessar son cor, jo 'l benehiré y li trasmiteré lo sagrat deposit de la honra y la felicitat de la filla de la Sra. Antonia que ab tantas ansias y llágrimas la seva mare 'm confiá y 'l faré son marit valdement sigui pobre com una rata.

Y 'l día en que ja quedim lligats per sempre més, acompanyant-lo á la taula del treball li diré:

—Mira fill meu, jo ja soch vell y 'm toca reposar. Aquí tens la ploma y aquí tens los llibres ahont hi he escrit ral per ral, céntim per céntim tota l' historia de la meva fortuna; aquesta es la clau de la caixa dont hi trovarás guardats 'ls rédits d' un negoci en estat floreixent. Jo te 'n fàix do; trevalla ab fé y decissió que si lo gras mantenirle sens desviar-se ni un ápice del camí de l' honrades que jo l' hi he trassat, no tindrás pas mes foyna que la de se-

gar lo blat que per espay de mes de trenta anys jo he anat sembrant. Y las fincas que 'm reservo, fruit de mas economías, serán mevas y vostres mentres jo viuré y quant jo mori serán vostres y de vostres fills. Sols te demano un poch de carinyo per aquest pobre vellet que ja ha complert sa tasca en aquest mon y ja no te mes il·lusions que las alegrías que tú y la teva dona volgueu ó pogueu proporcionarli. D' aquesta manera ab la meva benedicció rebrás també la de la senyora Antonia que Deu la tingui en la gloria.

M. F.

Noticias generales.

La fira de St. Andréu que s' escaygué lo passat diumenge passá casi desaparecebuda á causa del mal temps que 'ns regalá una regular nevada. Afortunadament lo vent ponent que regná luego després, la feu desapareixer rapidament.

A instancias de la Junta agrícola encarregada del Camp d' experimentacions que toca ab lo passeig de Sant Rech, sembla que se procedirá dintre poch á la poda dels arbres de dit passeig tenint en compte lo servey de sombra que dits arbres deuen prestar y los interessos dels amos dels camps colindants, dita operació la portará á cap una comissió de dita secció agrícola ab altre del cos municipal. Com los arbres de que 's tracta han crescut llarchs anys á sa voluntat y sens un plan de poda, de primer moment podrá semblar al públich que 's fa un disbarat fent la poda d' un modo radical, pero no duptem que mes tart, públich y propietaris quedaran satisfets si com pensem se porta avant lo projecte.

Recordém de nou als senyors socis que desitjen possehir alguna de las llevors que mes han provat en lo camp d' experiments se servescan donarne nota, avants de quinze días, puig després la Junta destinará la venta del sobrant.

A instancia d' algunas personas importants dels pobles interessats en la prompte obertura de la carretera de 'n Bas á Amer se tractá en la última sessió tinguda en lo Centre Catalanista de promóurer una sentida instancia al Sr. Diputat á Corts per aquest districte á fi de recabar la aprobació definitiva dels planos de la ma-

teixa: Qual instancia á mes de firmarla lo Centre, la firmarán també las personas m s influents dels poble interessats.

S' está treballant perquè desde primer d' any nostre setmanari millori en sa marxa y redacció, com també en la part material, ab aquest motiu creyem que 'l públich correspondrà per sa part favorint sa circulació donadas las nobles tendencias que inspiran la publicació del setmanari.

Un industrial alemany dona á conóixer un procediment, lo millor y mes senzill hasta avuy conegut, pera netejar qualsevol de las pessas d' una máquina, particularment las de ferro treballat.

Prenguis una ampolla, á la que s' hi tira un litre de petroli, juntantse dotze centilitris de parafina ab serraduras.

Dita ampolla deu estar després ben tapada deixantla en repós durant un dia, manejantla al mateix temps de quant en quant pera que 'l líquit se meseli be; passat lo temps indicat, está en disposició de servir.

Son empleo es tant senzill com la preparació.

Tenint cuidado, avans de emplearlo, de manejar l' ampolla, se extén son contingut per medi de un pinzell ó munyeca de cabs, demunt las parts que 's volen netejar, y deixantho que 's empapi, al dia següent se frega ab un manat de cabs ó draps de llena seca y desapareix com per encant lo rovell, y l' oli ó greixos resinificats ó forts, sens que deixi cap senyal de la acció oxidant del petroli, neutralisada per la parafina.

L' aspecte de las pessas així fregadas no pot ser mes satisfactori, puig presentan una llimpiesa y aspecte com lo millor brunyit, sent lo cost insignificant y fácil son empleo.

Legislación.

En los Boletines oficiales correspondientes á la semana que acaba de transcurrir las disposiciones legales más importantes que se han publicado se refieren á las elecciones para diputados provinciales que deben tener lugar en el día de hoy.

Gaceta de Madrid correspondiente al día 30 de Noviembre pro-

ximo pasado.—Se inserta en ella en latín y vertido al castellano el Breve Pontificio prorogando por doce años el indulto de la Santa Cruzada.

En las demás gacetas de esta semana no se publican disposiciones que puedan interesar á estos lectores.

EXTRACTO

DE LA SESIÓN DEL ILMO. AYUNTAMIENTO, 3 DICIEMBRE DE 1890.

A la hora de costumbre se celebró la sesión pública ordinaria que presidió el Sr. Alcalde Constitucional. Se leyó el acta de la anterior la cual, por unanimidad, fué aprobada, tomándose luego los siguientes acuerdos:

Adjudicar definitivamente á D. Ramón Sala la subasta de mil litros de petróleo con destino al alumbrado público.

Aprobar el plano de las obras que D. José Brugats trata de realizar en la fachada de la casa de su propiedad sita en el paseo Ferial número 53.

Aprobar así mismo otro plano de las obras que D.ª Ana Coromina proyecta verificar en la fachada de la casa núm. 19 de la calle Alta del Tura.

Finalmente se acordaron algunos otros asuntos referentes á elecciones de Diputados provinciales para cumplimentar lo que dispone el Real decreto de 5 Noviembre último.

MERCADO DE OLOT.

Precio medio en el viernes 4 Diciembre de 1890.

Trigo	á 21'00 Ptas. hectólitro.	Maiz	á 13'00 Ptas. hectólitro.
Mezcladizo	á 20'00 » »	Cebada	á 11'25 » »
Centeno	á 18'00 » »	Avena.	á 10'00 » »

Remitit.

Sr. Director de L' OLOTÍ.

Molt Sr. nostre: Esperem de V. que tindrà la bondat de fer publicar en lo Setmanari de sa digna direcció, las següents ratllas. Sos afectissius SS. SS. que lin donan las gracias per endevant.—*Gaspar Fontanella.—Domingo Moliné.*

En atenció als importants serveys portats á cap per las Autoritats locals, dependents del Municipi, y demás Srs. particulars pera trovar las nenas que tinguerem perdudas la nit del dimecres al dijous passat, y en la impossibilitat de donarlos hi particularment las

gracias, per temor de incórrer en olvits y omissions, lo que sentiriam en extrem, acudim á las columnas del present periódich, á fi de donar desde 'l mateix, á las preditas personas, las mes expressivas gracias, per dits serveys, y rendirlosi la prova de nostre mes íntim agrahiment.

Olot 5 de Desembre de 1890.
Gaspar Fontanella. — Domingo Moliné.

Secció religiosa.

Avuy diumenge 7. II de Advent. S. Ambrós bisbe y doctor.—I. P.
Dilluns 8. LA INMACULADA CONCEPCIO DE MARÍA SANTÍSSIMA, Patrona de España é Indias.
Dimars 9. Sta. Llogaya verge y mr. y S. Cipriá abat.
Dimecres 10. Ntra. Sra. de Loreto y Sta. Eularia de Mérida vg. y mr.
Dijous 11. S. Damaso papa y confessor.
Divendres 12. S. Sinesi y Sta. Dionisia mrs.—Dejuni.
Dissapte 13. Sta. Lluçia vg. y mr.—Dejuni.

QUARANTA HORAS.—Conclouhen en la iglesia Ntra. Sra. del Carme, y demá principiarn en la Iglesia del Sant Hospital.—La exposició de S. D. M. comensa á las 4 y mitja.

OLOTT: Imprenta de JOAN BONET: =1890.

Vichy Catalán.

Aguas hipertermales acídulas y bicarbonatadas alcalinas,
PREMIADAS EN CINCO EXPOSICIONES
Y DECLARADAS DE UTILIDAD PÚBLICA POR REAL ORDEN.
Representante oficial de la Compañía en toda la comarca de Olot,
D. JUAN FAJULA, farmacéutico, plaza Conill.

El consumo cada día superior que se hace de estas aguas y el excelente resultado que de las mismas han obtenido numerosísimas personas, entre ellas varias de esta misma población que atestiguan haberlas encontrado superiores á las del Vichy francés y á las del Vals, las hacen altamente recomendables.

Solas ó mezcladas con leche, vino ó cerveza producen maravillosos resultados en las dispepsias producidas por acidez, flatulencia ó atonia del estómago y en las gastralgias.

Son igualmente de reconocida utilidad en los infastos crónicos del hígado, bazo ó próstata, inflamaciones crónicas de la matriz, y vicios de secreción del estómago.

Antigua farmacia Casellas, plaza del Conill,